

[Camre]

kunne blande sig i, og kommunernes dispositioner var ikke hans afgørelse, tjenestereglementer og fortrolighedskrav i forhold til individuelle mennesker og alt det dér, som vi godt ved.

Det er ganske åbenbart, at en minister ikke kan acceptere, at eksempelvis hans ledende embedsmænd i ministeriet, departementschef, afdelingschef osv., går ud i en offentlig politisk debat med ministeren.

Men det er der ikke tale om her. En overlæge på et dansk sygehus står jo ikke i det tjenesteforhold til indenrigsministeren.

Nu er der vist heldigvis i denne sag flertal her i folketinget for, at sygehuspersonalet, herunder også overlæger, skal have ret til at udtale sig frit om risikoen ved, at der bliver skåret i sundhedsvæsenet.

Jeg vil sige til ministeren, at jeg tror, ministeren er med til at øge befolkningens utryghed, hvis ministeren siger: ja men en overlæge, der er bange for, at hans afdelings funktion bliver forringet alvorligt, må ikke sige det, og han kan trues med afsked, hvis han siger noget alligevel.

Jeg synes, det er fantastisk uklogt at lukke munden på mennesker, der i denne situation betragtes som befolkningens tillidsmænd. Siger overlægen noget, der ikke er sandt, har han jo gjort sig til part i en politisk debat, og så må han selvfølgelig tåle kritik, og så må han tåle at blive tilbagevist, men det er en langt sundere form i et demokratisk samfund, end at man giver mennesker mundkurv på.

Jeg håber, at ministeren her vil bekræfte, at han føler, det er i orden, at læger, sygeplejersker osv. siger fra offentligt og offentligt kritiserer besparelser, som de ikke føler at de kan stå inde for.

Tove Lindbo Larsen (S):

At rette op på den kritiske situation, de danske sygehuse befinder sig i, gøres ikke med en enkelt aktivitet. Der skal sættes ind på flere fronter.

Indenrigsministeren er kommet med en redegørelse for sundhedspolitik for få dage siden. Den blev lovet allerede i statsministerens åbningstale i oktober. Det er således i sidste øjeblik, vi får denne redegørelse.

Redegørelsen er fyldt med ord om hensynet til befolkningen og om sikring af kvalifi-

cerede ydelser, men ingen meldinger om handlinger. Men hvordan kan man sikre kvalificerede ydelser med bestandige nedskæringer over for dem, der i stort omfang har udspillet? Den peger bl.a. på personalesituationen og omprioritering af ressourcerne til fordel for det forebyggende arbejde. Det sidste skal jeg komme tilbage til.

Ministeren omtaler i sin redegørelse om sundhedspolitik personalepolitikken med en otte linjer smukt formuleret indledning om, at et effektivt og kvalitetsbetonet sundhedsvæsen forudsætter et veluddannet personale på alle niveauer. Ja, det lyder godt. Men hvad er realiteten i 1986? Ganske enkelt stor mangel på sygeplejersker. Det bedste bevis er det antal stillingsopslag, der har været i fagbladet Sygeplejersken. I 1983 var der 682 sider, og man forventer i 1986 at nå over de 1.000. En ledighedsprocent på under 1 taler sit tydelige sprog.

Jeg har tidligere spurgt indenrigsministeren, hvad regeringen vil gøre ved det. Ikke noget, var svaret. Vi må vente og se til 1988-89, hvor effekten af en forøgelse af uddannelseskapaciteten forventelig slår igenem.

Ministeren siger også, at amter og kommuner ikke har reageret over for regeringen. Det kan skyldes det økonomiske pres, regeringen har lagt på amter og kommuner.

Jeg synes også, at regeringen skulle være opmærksom på det pres, der ligger på sygeplejersker i deres arbejdssituation. Begge dele fremgik tydeligt af Dansk Sygeplejeråds for nylig afholdte kongres. Og situationen er ikke anderledes for andre personalegrupper. Spørg bare folk, der har været indlagt på sygehuse, hvordan de har iagttaget plejepersonalets stressende situation. Jeg kender mange, der har sagt: bare de dog ikke render livet af sig. Jeg mener, det er for dårligt, at regeringen lader stå til.

Hvad angår det forebyggende arbejdes prioritering i sundhedspolitikken mangler der også handling. Regeringen taler om alle de områder, hvor man kan sætte ind, men man taler ikke om, at der kan bevilges penge til dette arbejde.

Det er socialdemokratiet, der har ønsket at gå ind i et forebyggende arbejde. Det er socialdemokratiet, der har fremsat forslag om en række aktiviteter på det forebyggende område; vi har endog i sidste folketingssamling